ČERNOLICE

Obec Černolice se nachází nedaleko od Prahy na okraji brdských kopců – přesněji řečeno, na začátku Hřebenů. Krásnou dominantou obce Černolice je chráněná přírodní památka Černolické skály, tvořená pevnými ordovickými křemeny. Kdysi se také nazývala Čertovy skály.

Jedním z nejvyšších bodů obce Černolice jsou chaty na Krásné vyhlídce – 469 m n. m. Jsou o 58 metrů výše, než na protějším kopci se tyčící televizní vysílač Cukrák. Nejvyšším bodem je pak vrchol Červená hlína, který je výše pouze o pár metrů.

Nejníže pak je položena lokalita zvaná Potoky (300 až 350 m n. m.) v hlubokém zarytém kaňonu Všenorského potoka. Zde se daří mnoha krásným dřevinám, jako jsou jalovce, cypřiše, neobvyklé borovice a jiné. Však tu také kdysi bývalo slavné zahradnictví Stivínových.

Významnou roli má v Černolicích fotbalový klub SK Černolice založený v roce 1933. V tomto sportovním klubu hráli krajský přebor známí prvoligoví hráči či známé sportovní hvězdy, jako jsou Günter Bittengel, Ivan Hašek, Jozef Chovanec, Petr Rada, Oldřich Rott, Petr Králíček, Ladislav Vízek a další.

Z historie obce

O vsi (původně Črňlice) je první písemná zmínka v listině kladrubského kláštera z roku 1239. Před rokem 1620 byly Černolice majetkem svatovítské kapituly. Urbář z té doby uvádí: „V té vsi jest krčma výsadní…“ Tato krčma coby přepřahací místo je zdůrazňována v mnoha historických dokumentech. Stála totiž na důležité stezce mezi Prahou a sídly na jihu Čech, kdy pocestní využívali brod v Mokropsích, přičemž stezka dále vedla přes Černolice. Kromě této krčmy zde velmi pravděpodobně přebývaly rodiny, které se živily pálením dřeva v milířích s prodejem dřevěného uhlí. Odtud také název vesnice, protože příslušníci uhlířských rodin měli černé líce.

Na počátku 18. století byl vystavěn Nový Dvůr. Čilý společenský život se zde začíná rozvíjet v roce 1898, kdy je ve vsi založen sbor dobrovolných hasičů, který byl v roce 1925 rozšířen o dramatický divadelní kroužek. V sále pana Antonína Procházky se v následujících letech konají několikrát ročně divadelní představení. Dalším kulturním centrem Černolic byl hostinec pana Františka Kříže, kde byly pořádány tancovačky a plesy. V roce 1922 se dřívější osada Všenor osamostatňuje. Tohoto roku se zde nalézalo 71 domů, ve kterých žilo 354 obyvatel.

Až do 20. let 20. století byla historie obcí Černolice a Všenory v mnohém společná. Byly dokonce doby, kdy Černolice hrály prim a Všenory byly pouhou osadou (i když nejvyšší místní panstvo sídlilo na všenorském statku). „Sláva“ Černolic končí ve chvíli postavení železniční trati podél Berounky. Od té doby Všenory vzkvétají do krásy, zatímco Černolice upadají v bukolické zapomnění.

Válečné i poválečné roky (II. světová válka) byly tvrdé. Největším problémem s nástupem zimy v roce 1941 bylo vyvařování školákům. V roce 1942 museli učitelé podstoupit zkoušky z německého jazyka. Přes 50 % žactva onemocnělo spalničkami. Školní výuku po roce 1945 omezoval nedostatek dřeva. 30. ledna 1946 proběhlo v obci sčítání domů a bytů. Při všeobecné lékařské kontrole bylo zjištěno, že většina dětí má pokřivenou páteř, proto bylo doporučeno, aby učitelé dbali na správné sezení dětí při vyučování. Ve velkých volbách dostali z 280 hlasů komunisté 194, národní socialisté 62, sociální demokraté 12, lidová strana 11 hlasů. Starší ročníky byly hned na počátku školní docházky roku 1946 nasazeny do pohraničí kvůli sklizni obilí. Škola dostala 6 litrů rybího tuku.

Pokles počtu obyvatel po skončení války vedl dokonce k úvahám, že obec Černolice bude zrušena.

Na začátku 60. let je stále zřejmé, že obec Černolice si zachovává svoji bukolickou podobu. Bojuje s nedostatkem mladých lidí, místní sportovní oddíl je chudý, obec trápí problémy s vodou. Jednou z mála šancí do budoucna je dostavba asfaltové komunikace až do obce, aby jí mohla projíždět pravidelná autobusová linka. Jinak se výstavba odehrává občas i za zvuků budovatelských písní a básniček.

Školní kronika hned na začátku školního roku 1959 vyzdvihuje fakt, že Sověti strefili Měsíc. Žákům byl neprodleně vysvětlen význam letů do vesmíru, zvláště pod vedením sovětských vědců. V listopadu byla z obce vyslána černolická štafeta přátelství do SSSR, která skončila ve Všenorech. O oslavách 50. výročí MDŽ v Černolicích psal dokonce týdeník okresu Praha-jih „Nová vesnice“. Kvůli nedostatku dětí se škola neúčastnila II. spartakiády. Počet dětí na náboženství stoupl o jednoho. Za to, že žáci odklidili u pomníku hromadu kamení a pomník natřeli, jim ČSM povolilo za odměnu si na budově školy rozsvítit rudou hvězdu. V květnu probíhaly v obci volby do národních výborů. Počet voličů v obci činil 238.

Začátek roku 1974 – v období normalizace - začíná bojem obce za zachování autobusové zastávky U křížku. Kvalita místního vodojemu je občany zkritizována. Prodejna potravin a asfaltová silnice stále chybí! A málo občanů dodržuje předpisy o čistotě v obci. Proto je žádoucí, aby „tito neukáznění byli odhaleni a podle zásluhy potrestáni“. A přesto se obec přihlásila do soutěže o „nejkrásnější obec ve Středočeském kraji“. Jen nebýt těch prašných cest, které ničí přívaly vody. Diskutována byla i otázka nutnosti stavební uzávěry na výstavbu chat. Zejména kvůli tomu, že místní část Potoky bude jednou zatopena, protože zde má vzniknout velké jezero s pitnou vodou. Dodatečné danění ovcí se ne vždy setkalo s pochopením. Jeden z majitelů ovcí je dokonce raději podřezal, než by je dál choval.

Všechny hlavní problémy jsou vyřešeny až po roce 2000, kdy je v obci dobudován vodovod a posléze i kanalizace. V této době už ale dávno neexistuje místní škola.

Roky 2010 až 2014 jsou ve znamení sporů o územní plán, které vyústí v řadu žalob a soudních tahanic. Spornou otázkou je, jak moc stavět? Vzhledem k tomu, že hlavní strukturální sítě v obci jsou hotovy, je a bude tento spor ještě po dlouhou dobu obec rozdělovat.

Jiří Michal, místostarosta obce

Obec Černolice při pohledu od Řitky (foto Jiří Michal)